

Jako Otesánek

Sylvestr Janák, 9.A

Když hlad naruší můj spánek,
hned je ze mě Otesánek.

Do kuchyně uháním,
slintám jako pes.

Co asi všechno zase sním?
No, to bude děs.

Nejdřív kaši ovesnou
s ovocem a skořicí,
pak zhltnu ještě omeletu,
však mrcha je furt vařící.

Namažu si chleba k sváče,
beru z mísy banán,
než však dojdu do pokoje,
všechno pěkně spapám.

Po hodině v lavici
trpím jako zvíře,
v batohu mám zásoby,
jak sysel ve svý díře.

Po tom lehkém obídku,
co stíhám v naší jídelně,
si říkám: „No ty dobytku,
už vypadáš fakt příšerně!“

Tohle všechno stalo se,
hned co začal den.
Však když se ráno probudím...
Uf, byl to jenom sen!